ĢENERĀLADVOKĀTA FILIPA LEŽĒ SECINĀJUMI,

sniegti 2003. gada 23. oktobrī [1]

1. Ar šo prasību Eiropas Kopienu Komisija lūdz atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1975. gada 8. decembra Direktīva 76/160/EEK par peldvietu ūdens kvalitāti [2] (turpmāk tekstā — "Direktīva").

I — Atbilstošās tiesību normas

2. Savas prasības atbalstam Komisija norāda, ka Portugāles Republika ir pārkāpusi vairākus Direktīvas noteikumus tādējādi, ka tā

3. Direktīvas mērķis saskaņā ar tās pirmo apsvērumu ir aizsargāt vidi un sabiedrības veselību, samazinot peldvietu ūdens piesārņojumu, un aizsargāt šo ūdeni no tālākas pasliktināšanās.

— neveica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka peldvietu ūdens kvalitāte atbilstu Direktīvas 3. pantā noteiktajām prasībām;

4. Saskaņā ar tās 1. pantu:

— nenorādīja visas Portugālē esošās peldvietas, un

"1. Šī direktīva attiecas uz peldvietu ūdens kvalitāti, izņemot ūdeni, kas paredzēts terapeitiskiem nolūkiem un peldbaseinos lietoto ūdeni.

— neievēroja minimālo intervālu paraugu ņemšanai.

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — OV 1976, L 31, 1. lpp.

2. Šajā direktīvā:

a) "peldvietu ūdens" nozīmē visu tekošo vai stāvošo saldūdeni vai tā daļas un jūras ūdeni, kurā:

— peldēšanos skaidri atļāvušas katras dalībvalsts kompetentās iestādes vai

— peldēšanās nav aizliegta un parasti to dara liels skaits peldētāju;

b) "peldvieta" nozīmē vietu, kur atrodas peldvietas ūdens;

c) "peldēšanās sezona" nozīmē laika posmu, kurā paredzams liels skaits peldētāju, ņemot vērā vietējos paradumus un vietējos noteikumus, kas var pastāvēt attiecībā uz peldēšanos un laika apstākļiem."

5. Direktīvas Pielikumā ir tabula, kurā atspoguļoti mikrobioloģiskie, fizikālie un ķīmiskie parametri, kas attiecas uz peldvietu ūdeni. Šī tabula satur ieteicamos un obligātos raksturlielumus, kurus dalībvalstīm ir jāievēro savās peldvietās saskaņā ar Direktīvas 2. un 3. pantu. Tās 3. panta 2. punkts noteic, ka dalībvalstu noteiktie raksturlielumi to peldvietu ūdeņiem "nevar būt mazāk stingri kā tie, kas norādīti pielikuma I ailē", proti, obligātie raksturlielumi.

6. Saskaņā ar Direktīvas 4. panta 1. punktu, dalībvalstīm jāveic visi nepieciešamie pasākumi, "lai nodrošinātu, ka 10 gadu laikā kopš šīs direktīvas paziņošanas peldvietu ūdens kvalitāte atbilst saskaņā ar 3. pantu noteiktajiem raksturlielumiem". Saskaņā ar 4. panta 3. punktu atsevišķos gadījumos dalībvalstis var pieļaut izņēmumus attiecībā uz noteikto termiņu.

7. Obligāto raksturlielumu ievērošanu dalībvalstis apstiprina, ņemot paraugus, kas ir skaidri paredzēts Direktīvas 5. un 6. pantā. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu novirzes no 3. pantā minētajiem raksturlielumiem neņem vērā, ja tās radušās dabas katastrofu rezultātā. Minimālie paraugu ņemšanas intervāli, kā arī parametri, kurus šīm dalībvalstīm ir jāņem vērā, ir noteikti Direktīvas pielikumā.

Atkāpes no šo parametru ievērošanas ir izsmeļoši paredzētas Direktīvas 8. pantā uzskaitītajos gadījumos. Paraugu ņemšanas rezultātus pēc katras peldēšanās sezonas nosūta Komisijai, kura uz to pamata izdod vispusīgu ziņojumu. [3]

8. Akts par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās nosacījumiem un līgumu [4] pielāgojumiem paredz atkāpi attiecībā uz Direktīvas transponēšanu un piemērošanu. Saskaņā ar šī akta 395. pantu, Portugāles Republikas pienākums ir transponēt Direktīvu nevis ar savas pievienošanās dienu, bet ar 1992. gada 31. decembri.

II — Pirmstiesas procedūra

9. Pamatojoties uz Portugāles Republikas iesniegtajiem datiem par 1995. gada peldēšanās sezonu, 1996. gada 21. oktobrī Komisija nosūtīja brīdinājuma vēstuli šai dalībvalstij. Komisija norādīja, ka, pirmkārt, atsevišķas peldvietas neatbilda Direktīvas obligātajiem raksturlielumiem, un, otrkārt, no tām netika paņemti pietiekami daudz paraugu. Visbeidzot, Komisija pārmeta Portugāles Republikai nepareizu visu tās iekšzemē esošo peldvietu uzskaiti, jo to skaits nesakrita ar upes pludmaļu skaitu, kuras var finansēt no Kopienu fondiem.

10. Atbildot uz šo brīdinājuma vēstuli, Portugāles Republika atzina, ka notikuši daži Direktīvas pārkāpumi, vienlaicīgi norādot uzsāktās programmas šo pārkāpumu novēršanai.

11. Uzskatot, ka pieņemtie pasākumi nebija pietiekami un ka Portugāles iestādes bija atzinušas nesaderību ar Direktīvu sešus gadus pēc Portugāles Republikai piešķirtā termiņa šīs Direktīvas transponēšanai, Komisija 1998. gada 11. decembrī tai nosūtīja pamatotu atzinumu.

12. Savā atbildē uz pamatoto atzinumu Portugāles iestādes atzina atsevišķu problēmu pastāvēšanu, bet norādīja, ka ir uzsāktas darbības to novēršanai. Sava apgalvojuma atbalstam minētās varas iestādes

3 — Saskaņā ar Direktīvas 13. pantu, ko groza Padomes 1991. gada 23. decembra Direktīva 91/692/EEK, ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi (OV L 377, 46. lpp.). Šī direktīva paredz, ka vispusīgu ziņojumu par peldvietu ūdeni izdod Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu paziņotajiem datiem.

4 — OV 1985, L 302, 23. lpp.

atsaucās uz vispusīgo atzinumu par 1999. gadu [5], kas parādīja skaidru progresu. Neapmierināta ar šo atbildi, Komisija 2001. gada 10. jūlijā iesniedza šo prasību.

III — Prasība

13. Savā prasības pieteikumā Komisija formulē trīs iebildumus pret dalībvalsti. Es tos izskatīšu vienu pēc otra.

14. Komisija uzskata, ka Portugāles Republika nav izpildījusi savus pienākumus šīs Direktīvas ietvaros, jo tā:

— nav ievērojusi Direktīvā noteiktās kvalitātes prasības;

— nav pareizi uzskaitījusi visas peldvietas, un

— nav ievērojusi minimālo intervālu paraugu ņemšanai.

A — *Par iebildumu, kas attiecas uz Direktīvā noteikto kvalitātes prasību neievērošanu*

1) Lietas dalībnieku argumenti

15. Komisija pārmet Portugāles Republikai ļoti daudzu tādu peldvietu pastāvēšanu, kurās ūdens kvalitāte neatbilst Direktīvā noteiktajiem obligātajiem raksturlielumiem, kas ir pretrunā ar Direktīvas 4. panta 1. punktu kopā ar šīs pašas direktīvas 3. pantu.

16. Pirmstiesas procedūras un tiesas procesa laikā Komisija balstās uz datiem par 1995. līdz 2000. gada peldēšanās sezonām. Tā uzskata, ka Portugāles Republikas vispusējā ikgadējā ziņojuma par 2000. gadu ietvaros iesniegtie dati parādīja, ka šajā peldēšanās sezonā Portugāles peldvietās, kurās ir piemērojami obligātie raksturlielumi, 7,8 % jūras ūdens un 31 % saldūdens kvalitāte tiem neatbilst. [6]

5 — Skat. šo secinājumu 7. punktu.

6 — Skat. prasības pieteikumu (26. punkts).

17. Portugāles Republika atgādina, ka tās iekšzemē esošās peldvietas, kas neatbilst izvirzītajām prasībām, procentuālā izteiksmē 1998. gada peldēšanās sezonā bija nevis 79 %, kā tas ir norādīts Komisijas ziņojumā, bet gan 54 %.[7] Šī atšķirība, uz ko jau tika norādīts, ir radusies datu pārraides starp dalībvalsti un Komisijas dienestiem rezultātā, bet Komisijas dienesti to nav izlabojuši. Portugāles Republika piebilst, ka, pateicoties valsts programmu īstenošanai, jau kopš vairākiem gadiem ir notikusi būtiska šo raksturlielumu un peldvietu ūdens kvalitātes uzlabošana.

2) Vērtējums

18. Lai izvērtētu pirmo iebildumu, ir jānoskaidro, vai, kā uzskata Komisija, dalībvalsts patiešām nav pieskaņojusi visas peldvietas Direktīvā paredzētajām kvalitātes prasībām.

19. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 4. panta 1. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu panākt konkrētus rezultātus, nevis spert jebkādus vajadzīgus soļus nolūkā parādīt, ka peldvietu ūdens kvalitāte atbilst Direktīvas obligātajiem raksturlielumiem. Tādējādi Direktīva uzliek pienākumu panākt rezultātu un neļauj dalībvalstīm, izņemot Direktīvā paredzētās atkāpes, atsaukties uz īpašiem apstākļiem, lai attaisnotu šī pienākuma neizpildi.[8]

20. Kā zināms, Portugāles Republikai Direktīvas prasības bija jāievieš ar 1993. gada 1. janvāri. Tomēr pati dalībvalsts neapstrīd, ka par spīti uzlabojumiem vairāku gadu garumā pirms šī datuma ne visas šo peldvietu kvalitātes prasības 1998. gada peldēšanās sezonas laikā atbilda Direktīvas pielikumā noteiktajiem raksturlielumiem.

21. Portugāles varas iestāžu argumenti, ar kuriem tā, no vienas puses, apstiprina, ka par spīti prasībām neatbilstošu peldvietu pastāvēšanai ir konstatējama rezultātu uzlabošanās peldēšanās sezonas ietvaros, un, no otras puses, ka neatbilstības pakāpe nav tik liela, kā norāda Komisija, pārmetot pienākumu neizpildi, un tiek apstrīdēts tikai tas, cik lielā mērā šie pasākumi netika izpildīti, nevis iesniegto iebildumu pamatotība.

7 — Skat. iebildumu rakstu (7. lpp.).

8 — Skat. 1993. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-56/90 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, I-4109. lpp., 42. līdz 44. punkts), 1998. gada 12. februāra spriedumu lietā C-92/96 Komisija/Spānija (*Recueil*, I-505. lpp., 27. un turpmākie punkti), 1999. gada 8. jūnija spriedumu lietā C-198/97 Komisija/Vācija (*Recueil*, I-3257. lpp., 35. punkts) un 2000. gada 25. maija spriedumu lietā C-307/98 Komisija/Beļģija (*Recueil*, I-3933. lpp., 48. punkts).

22. Turklāt Portugāles Republika neatsaucas ne uz vienu no Direktīvā paredzētajām atkāpēm, lai pamatotu pārmesto pienākumu neizpildi. Grūtības pieskaņoties Direktīvas prasībām, jo īpaši iekšzemes peldvietu ūdens kvalitātes jomā, neietilpst nevienā no Direktīvā paredzētajām atkāpēm.

B — *Par iebildumu, kas attiecas uz visu iekšzemes peldvietu nepietiekamu uzskaiti*

1) Lietas dalībnieku argumenti

23. Tādējādi šādas norādes parāda, ka dalībvalsts piekrīt, ka 1998. gadā vēl joprojām pastāvēja pārkāpumi, kas apstiprina, ka, neskatoties uz Portugāles Republikas norādīto, Komisija ir izpildījusi savu procedūrā noteikto pienākumu pierādīt iespējamā pārkāpuma pastāvēšanu. [9]

25. Komisija apgalvo, ka Portugāles iestādes nav norādījušas visas iekšzemes peldvietas saskaņā ar Direktīvas 1. panta 2. punktu un tādējādi nav izpildījušas pienākumus, ko tām uzliek šīs direktīvas 4. panta 1. punkts. [10] Tā izklāsta, ka pirmstiesas procedūras laikā tā uzaicināja Portugāles iestādes paskaidrot pastāvošo atšķirību starp tās iekšzemē esošo norādīto peldvietu skaitu un citu, lielāku, upju pludmaļu skaitu, kas parādās Portugāles Republikas iesniegtajā darba plānā Komisijas dienestiem Kopienas finansējuma saņemšanai.

24. Tādējādi uzskatu, ka, neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu savu peldvietu ūdeņu kvalitātes atbilstību Direktīvā noteiktajiem obligātajiem raksturlielumiem, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 4. panta 1. punkts kopā ar šīs pašas direktīvas 3. pantu.

26. Tā brīdinājuma vēstulē [11] Komisija precizēja, ka 1995. gada beigās Portugālē bija 26 peldvietas, kuras Portugāles varas iestādes norādīja savā peldēšanās sezonas ziņojumā. Tomēr tajā pašā laikā upju pludmaļu attīstības programmas ietvaros Portugāles Republikā tika īstenots 91 projekts, kas tika finansēts no Kopienu fondiem. Komisija uzskata, ka nesaskaņa starp uzskaitīto iekš-

9 — Skat., jo īpaši, 1999. gada 25. novembra spriedumu lietā C-96/98 Komisija/Francija (*Recueil*, I-8531 lpp., 36. punkts) un 2001. gada 15. marta spriedumu lietā C-147/00 Komisija/Francija (*Recueil*, I-2387. lpp., 27. punkts).

10 — Skat. prasības pieteikumu (27. punkts).

11 — Skat. 4. punktu.

zemes peldvietu skaitu un upju pludmaļu skaitu ļauj konstatēt Direktīvā noteikto pienākumu neizpildi. Faktiski Komisija norāda, ka Portugāles Republika ir atzinusi, ka upju pludmalēm ir jāatbilst Direktīvas prasībām. Tādējādi šos pārkāpumus ir jānorāda atbilstoši Direktīvai.

27. Portugāles iestādes apstiprina, ka Direktīvu transponējošais likums paredz klasificēt ūdeņus kā peldvietu ūdeņus, kur peldēšanās ir tieši atļauta tad, ja ūdens kvalitāte nerada nekādu risku sabiedrības veselībai. Šīs peldvietas ir iekļautas Komisijai iesniedzamajā ikgadējā ziņojumā. Turklāt šis likums paredz peldvietas, kuras nav atzītas par peldvietām, bet kurās peldas liels skaits peldētāju, balstoties uz pozitīviem rezultātiem vienas sezonas garumā, papildus atzīt par peldvietām.[12] Ja konstatētās kvalitātes prasības neatbilst Direktīvā minētajiem raksturlielumiem, peldēšanās ir skaidri aizliegta. Ikgadējā ziņojumā šīs peldvietas neparādās.

28. Tādējādi, Portugāles iestādes uzskata, ka, Portugāles Republikai veicot visu peldvietu ūdeņu sanitāro kontroli, ieskaitot upju pludmales, kurās peldas liels peldētāju skaits, šo kritēriju nevajadzētu stingri piemērot. Piemērojot Direktīvu, dalībvalstij piemīt diskrecionāra vara lemt par ūdeņu atzīšanu par peldvietu ūdeņiem[13]. Portugāles Republika uzskata, ka ūdeņu kvalificēšana par peldvietu ūdeņiem no valsts iestāžu puses ir līdzvērtīga tiešai atļaujai, proti, pamudinājumam peldēties.

2) Vērtējums

29. Lai izvērtētu Komisijas otro iebildumu par visu iekšzemes peldvietu neuzskaitīšanu, vispirms tiks noskaidrots, kas ir iekšzemes peldvietas Direktīvas izpratnē, tad tiks parādīts, ka Portugāles Republika nav uzskaitījusi atsevišķas peldvietas, kaut gan tās ietilpst Direktīvas piemērošanas jomā. Faktiski peldvietu kvalificēšanai Dalībvalsts piemēro Direktīvā neparedzētu papildu nosacījumu, un tādējādi tā ierobežo Direktīvas īstenošanu.

30. Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 1. panta 2. punktu peldvieta ir vieta, kur atrodas peldvietas ūdens. Lai tas tiktu kvalificēts par "peldvietu ūdeni", tam ir jāizpilda divi kumulatīvi nosacījumi. Pirm-

12 — Skat. atbildi uz repliku (5. punkts).

13 — Skat. atbildi uz repliku (9. punkts).

kārt, tam jānozīmē visu tekošo vai stāvošo saldūdeni vai tā daļas un jūras ūdeni, izņemot ūdeni, kas saskaņā ar Direktīvas 1. panta 1. punktu paredzēts terapeitiskiem nolūkiem un peldbaseinos lietoto ūdeni. Otrkārt, peldēšanai šajā peldvietu ūdenī jābūt vai nu skaidri atļautai no katras dalībvalsts kompetento iestāžu puses, vai arī peldēšanai tajā nav jābūt aizliegtai un parasti to dara liels skaits peldētāju.

31. Peldvietu kvalificēšana no dalībvalstu puses ir vajadzīga, jo Direktīva paredz, ka kvalitātes prasībām katras dalībvalsts *visās* [14] peldvietās jāatbilst obligātajiem raksturlielumiem, kas ir noteikti tās pielikumā. Peldvietas definīcija ir skaidra un precīza. Vienīgais izņēmums Direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā, proti, ja to dara *liels skaits* peldētāju, dod dalībvalstij diskrecionāru varu. Aktā, kas transponē Direktīvu, Portugāles Republika interpretēja jēdzienu "liels skaits" kā atbilstošu *apmēram 100 peldētājiem dienā.* [15] Vārds *"apmēram"* uzsver šī jēdziena elastīgu lietošanu no dalībvalsts puses, un Komisija neapstrīd Direktīvā esošā jēdziena interpretāciju valsts tiesību aktos. [16]

32. Līdzīgā veidā dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu nosūta Komisijai ikgadēju ziņojumu ar paraugu ņemšanas rezultātiem, kura, pamatojoties uz šiem rezultātiem un to kontroli, sagatavo vispusīgu ikgadējo ziņojumu. Nenosakot un neņemot paraugus no atsevišķām peldvietām, dalībvalsts attur Komisiju no to kontroles.

33. Tiesa jau ir nospriedusi, ka jēdziens "peldvietu ūdens" ir jāinterpretē saskaņā ar Direktīvas pirmajos divos apsvērumos izteikto mērķi, proti, "lai aizsargātu vidi un sabiedrības veselību, ir jāsamazina peldvietu ūdens piesārņojums un jāaizsargā šis ūdens no tālākas pasliktināšanās" un "peldvietu ūdens uzraudzība ir nepieciešama, lai kopējā tirgus darbības ietvaros sasniegtu Kopienas mērķus attiecībā uz dzīves apstākļu uzlabošanu, saimnieciskās darbības harmonisku attīstību Kopienā un nepārtrauktu un līdzsvarotu attīstību". [17]

34. Šie mērķi netiks sasniegti, ja upju pludmales, kur peldēšanās nav skaidri atļauta, bet kur Portugāles iestādes to nav arī

14 — Izcēlums mans; Direktīvas 3. panta 1. punkts.

15 — Skat. iebildumu rakstu, 13. lpp.

16 — *Idem.*

17 — Skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Apvienotā Karaliste (33. un turpmākie punkti).

aizliegušas un kur cilvēki peldas, netiks kvalificētas kā peldvietas atbilstoši Direktīvai un tādā veidā atturēs Komisiju no to kontroles.

35. Domāju, ka Portugālē pastāv upju pludmales, kuras nav uzskaitītas kā tās iekšzemes peldvietas, bet uz kurām jāattiecas Direktīvas prasībām.

36. Portugāles iestādes paskaidro, ka Portugāles likums izšķir peldvietas, kas tiek vai netiek atzītas.[18] Atzītas peldvietas tiek uzrādītas ikgadējā ziņojumā, kas tiek nosūtīts Komisijai, un Komisija tās kontrolē. Citādāk tas ir attiecībā uz neatzītām peldvietām, kuras netiek uzrādītas minētajā ziņojumā, ja vien tās neapmeklē liels skaits peldētāju un ja tās peldēšanās sezonas laikā neiegūst Direktīvā paredzētajām kvalitātes prasībām atbilstošus rezultātus.

37. Manuprāt, ir jānoskaidro, vai upju pludmales, kuras Portugāles iestādes atzīst par neuzskaitāmām, ir ietvertas Direktīvas 1. panta 2. punktā paredzētajā peldvietu definīcijā. Saskaņā ar definīcijas pirmo daļu peldvietu ūdens nozīmē tekošo ūdeni, kurā valsts iestādes nav aizliegušas peldēšanos un kurā parasti to dara liels skaits peldētāju, kā to paredz jau minētā 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums.

38. Uzskatu, ka Portugāles iestādes ievieš jaunu, Direktīvā neparedzētu kritēriju peldvietu atzīšanai, proti, rezultātu atbilstību Direktīvas prasībām vienas sezonas laikā, un tādējādi tās vēl jo vairāk ierobežo Direktīvas izpildi. Šāda situācija, apdraudot Direktīvas lietderīgo mērķi, neatbilst Portugāles Republikas pienākumiem Direktīvas izpratnē.[19]

39. Saskaņā ar Direktīvu un tās mērķiem, peldvietu ūdenim, lai to atzītu par peldvietu ūdeni, nav jāatbilst Direktīvā paredzētajiem obligātajiem raksturlielumiem viena gada laikā. Faktiski šī prasība nozīmē, ka atsevišķa ūdens kvalificēšana par peldvietu ūdeni

18 — Skat. šo secinājumu 27. punktu.

19 — Skat., jo īpaši attiecībā uz dalībvalsts pienākumu ievērot Direktīvas lietderīgo mērķi, 1976. gada 8. aprīļa spriedumu lietā 48/75 *Royer* (*Recueil*, 497. lpp., 73. punkts); 1983. gada 22. septembra spriedumu lietā 271/82 *Auer* (*Recueil*, 2727. lpp., 19. punkts); 1994. gada 5. maija spriedumu lietā C-421/92 *Habermann-Beltermann* (*Recueil*, I-1657. lpp., 24. punkts) un 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-130/01 Komisija/Francija (*Recueil*, I-5829, 65. punkts).

Direktīvas izpratnē tiks veikta tikai tad, ja tas iegūs pozitīvus rezultātus vienas sezonas laikā.

40. Tomēr jau tādēļ vien, ka šīs upju pludmales izpilda Direktīvā paredzētās definīcijas nosacījumus, Portugāles Republikai tās ir jākvalificē kā peldvietas un tajās ir jāievēro obligātie raksturlielumi, negaidot vienu vai vairākus gadus, kamēr vienas sezonas laikā būs iegūti pozitīvi rezultāti.

41. Tādējādi upju pludmales, kurās ik dienas peldas liels skaits peldētāju, jau pēc definīcijas ir peldvietu ūdens Direktīvas 1. panta izpratnē, un, nepiemērojot tām Direktīvā ietvertās prasības, Portugāles Republika nav izpildījusi savus pienākumus.

42. Tādējādi, pakļaujot peldvietu uzskaiti nosacījumam, ka paraugu ņemšanas rezultātiem visas sezonas laikā jāatbilst Direktīvas raksturlielumiem attiecībā uz upju pludmalēm, kur peldēšanās nav aizliegta un kur parasti to dara liels skaits peldētāju, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 4. panta 1. punkts kopā ar šīs pašas direktīvas 1. panta 2. punktu. Līdz ar to izskatītais iebildums ir pieņemams.

C — Par iebildumu, kas attiecas uz Direktīvā noteiktā minimālā intervāla paraugu ņemšanai neievērošanu

1) Lietas dalībnieku argumenti

43. Savā prasības pieteikumā Komisija konstatē, ka Portugāles Republika nav ievērojusi Direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā paredzēto minimālo intervālu paraugu ņemšanai. Komisija norāda, ka atzītām peldvietām paraugu ņemšanas līmenis ir 100 %. Taču, tā kā peldvietu atzīšana nav veikta pilnībā, no tā izriet, ka attiecībā uz neatzītām peldvietām šis intervāls nav ievērots. [20]

44. Portugāles iestādes uzsver, ka tas ir jauns Komisijas iebildums, kas nebija iekļauts argumentētajā atzinumā. Šī iemesla dēļ tām nebija iespējas aizstāvēties pret šo apsūdzību pirmstiesas procedūras laikā. [21] Savas nostājas atbalstam tās atsaucas uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru argumentētajā atzinumā un prasības pieteikumā sniegtajiem pamatiem ir jābūt vienādiem, pretējā gadījumā prasība var tikt atzīta par nepieņemamu. [22]

20 — Skat. prasības pieteikumu (29. punkts).

21 — Skat. iebildumu rakstu (12. punkts).

22 — Skat. 2000. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-256/98 Komisija/Francija (*Recueil*, I-2487 lpp., 30. un 31. punkts).

45. Komisija tās replikā atbild, ka iebildums par paraugu ņemšanas minimālā intervāla neievērošanu tika ietverts gan brīdinājuma vēstulē, gan argumentētajā atzinumā, tādējādi tas tika ietverts jau pašā procedūras par dalībvalsts pienākumu neizpildi sākumā. Tā uzskata, ka strīda priekšmets netika grozīts, un tāpēc tā noraida apsūdzības, kas ir pamatotas ar aizstāvības tiesību pārkāpumu.

2) Vērtējums

46. Lai izvērtētu trešo iebildumu, ir jānoskaidro, vai Komisija ir ievērojusi nosacījumu par strīda priekšmeta identiskumu dažādās procesa stadijās.

47. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, Tiesa uzskata, ka pirmstiesas procedūras mērķis ir sniegt dalībvalstij iespēju izpildīt pienākumus, ko tai uzliek Kopienu tiesības, un atbilstoši Komisijas formulētajiem iebildumiem izteikt savas aizstāvības pamatus.[23] Attiecīgi, tā rezultātā strīda priekšmets ir stingri noteikts pirmstiesas procedūrā un to nevar paplašināt prasības pieteikuma stadijā. Strīda priekšmeta paplašināšana prasības pieteikuma stadijā kaitētu dalībvalsts tiesībām uz aizstāvību, un tādēļ prasījumu var pamatot tikai ar pirmstiesas procedūrā izteiktiem iebildumiem.[24]

48. Atgādinu, ka iebildumu priekšmetam jābūt vienādam visa procesa laikā, lai tiktu ievērots pušu sacīkstes princips un lai tādējādi ļautu dalībvalstij nodrošināt savu aizstāvību. Tiesa ir skaidri noteikusi, ka atbilstība šim mērķim ir "Līguma paredzēta būtiska garantija, kuras izpilde ir būtiska formāla prasība dalībvalsts pienākumu neizpildes konstatēšanas procedūrā".[25]

49. Tomēr Tiesa mīkstināja iebildumu prasību par to, ka iebildumiem jābūt vienādiem, norādot, ka tā "nevar būt tāda, ka visos gadījumos jābūt pilnīgai sakritībai starp brīdinājuma vēstulē izklāstītajiem iebildumiem, argumentētā atzinuma rezolutīvo daļu un prasības pieteikuma secinājumiem, ar nosacījumu, ka strīda priekšmets netiek paplašināts vai grozīts, bet, tieši pretēji, vienkārši ierobežots"[26].

23 — Skat., jo īpaši, 2001. gada 10. maija spriedumu lietā C-152/98 Komisija/Nīderlande (*Recueil*, I-3463. lpp., 23. punkts) un 2002. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-439/99 Komisija/Itālija (*Recueil*, I-305. lpp., 10. punkts).

24 — Skat. 1984. gada 11. jūlija spriedumu 51/83 Komisija/Itālija (*Recueil*, 2793. lpp., 4. punkts); 1998. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-206/96 Komisija/Luksemburga (*Recueil*, I-3401. lpp., 13. punkts); 1999. gada 22. aprīļa spriedumu lietā C-340/96 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, I-2023. lpp., 36. punkts) un 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-392/96 Komisija/Īrija (*Recueil*, I-5901. lpp., 51. punkts).

25 — Skat. 1983. gada 8. februāra spriedumu lietā 124/81 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, 203. lpp., 6. punkts).

26 — Skat. 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-191/95 Komisija/Vācija (*Recueil*, I-5449. lpp., 56. punkts).

50. Šajā lietā nevaru pārmest Komisijai, ka tā prasības pieteikumā būtu paplašinājusi strīda priekšmetu salīdzinājumā ar pirmstiesas procedūras priekšmetu.

51. Protams, iebildumu grozījumi ietver atsevišķas nianses pirmstiesas procedūras un tiesas procesa dažādajās stadijās. Brīdinājuma vēstulē un argumentētajā atzinumā Komisija atsaucas uz noteikto paraugu ņemšanas minimālā intervāla neievērošanu atzītās peldvietās.[27] Tālāk tā apstiprina, ka paraugu ņemšanas pienākuma neievērošana attiecas uz upju pludmalēm, kuras netika uzskaitītas kā iekšzemes peldvietu ūdens.[28]

52. Tomēr, manuprāt, šī nianse pamatā neko nemaina. Tādējādi strīda priekšmets netika grozīts un tiek nodrošinātas tiesības uz aizstāvību.

53. Faktiski iebildums, kas attiecas uz paraugu ņemšanas minimālā intervāla neievērošanu, ir cieši saistīts ar iepriekšējo Komisijas celto iebildumu par visu iekšzemes peldvietu nepietiekamu uzskaiti. Minētajā iebildumā Komisija pārmeta dalībvalstij Direktīvas nepiemērošanu un tai paredzēto pienākumu neizpildi attiecībā uz atsevišķām peldvietām, kā arī to, ka tā nav veikusi Direktīvā pieprasīto un noteikto paraugu ņemšanu.

54. Saskaņā ar Direktīvas 6. pantu, pienākums veikt paraugu ņemšanu ir līdzeklis, kas ļauj kontrolēt un nodrošināt peldvietu ūdens kvalitāti saskaņā ar Direktīvas pielikumā paredzētām kvalitātes prasībām. Šis pienākums ir absolūts, un saskaņā ar Direktīvu no tā nevar atkāpties. Visām dalībvalstīm ir jāievēro šis pienākums visos tos peldvietu ūdeņos.

55. Tādējādi, ja viena dalībvalsts nav uzskaitījusi atsevišķu tās peldvietu ūdeni atbilstoši Direktīvai, tad pastāv stingrs pieņēmums, ka dalībvalsts nav veikusi Direktīvā paredzēto paraugu ņemšanu. Šajā lietā Portugāles Republika nav veikusi peldvietu ūdens uzskaiti, tā nav piemērojusi Direktīvu attiecībā uz šo ūdeni, kā arī nav ņēmusi paraugus no tā.

56. Uzskatu, ka iebildums par paraugu ņemšanas minimālā intervāla neievērošanu neatzītās peldvietās ir loģiskas un automātiskas sekas iepriekšējam Komisijas iebildumam, ka dalībvalsts nav noteikusi peldvietas atbilstoši Direktīvai un attiecībā uz tām nav izpildījusi Direktīvā paredzētos pienākumus.

27 — Skat. prasības pieteikumu (1. pielikums, brīdinājuma vēstule, 2. punkts).

28 — Skat. prasības pieteikumu (29. punkts).

57. Tādējādi šajā lietā nav tādu seku, kas skartu tiesības uz aizstāvību. Faktiski, dalībvalstij jau iepriekš bija iespēja sevi aizstāvēt visas pirmstiesas procedūras un tiesas procesa laikā jautājumā par Direktīvā paredzēto pienākumu izpildi, tādu kā pienākuma veikt neatzīto peldvietu ūdens paraugu ņemšanu tad, kad dalībvalstij tika pārmesta peldvietu neuzskaite. Manuprāt, procesuālās garantijas, jo īpaši prasība par strīdus priekšmeta vienādību un prasība nodrošināt tiesības uz aizstāvību, šajā lietā tika nodrošinātas.

58. Komisijas iebildums ir pieņemams; tā kā dalībvalsts nav iesniegusi derīgus argumentus šajā jautājumā, tad iebildums ir jāapmierina.

IV — Secinājums

59. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, piedāvāju Tiesai nospriest šādi:

"1) Nepieņemot visus nepieciešamos noteikumus, lai peldvietu ūdens kvalitāte atbilstu Padomes 1975. gada 8. decembra Direktīvas 76/160/EEK par peldvietu ūdens kvalitāti 3. pantā paredzētajiem obligātajiem raksturlielumiem, nenorādot visas iekšzemes peldvietas un neievērojot minimālo intervālu paraugu ņemšanai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 4. panta 1. punkts kopā ar tās 3. pantu, pielikumu un 1. panta 2. punktu, kā arī šīs pašas direktīvas 6. panta 1. un 2. punktu.

2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus."